

пріятны. Не е ли истинна, драга моя, че сърдцето ви е хилядо пѣти по-благодарно сега, отколкото другъ пѣтъ?

ГРОЗДАНА.

Туй е истина, драга пріятелко, но азъ още много погрѣшвамъ. На примѣръ, азъ още не съмъ опростила на Г-нъ Бранко, който ми рече, че съмъ чума.

УЧИТЕЛКА.

Що, драга моя! този чловѣкъ е добродушенъ, комуто вий най-много сте дължна. Бѣдете справедлива; Г-нъ Бранко е ималъ право; туй що е рѣкалъ, не е отъ лошово сърдце; на противъ, той ви обича; той е добръ забѣлѣжилъ вашето поправленіе, и прѣди три дни думаше, че ако слѣдвате както сте почнала, вий ще станете една твърдъ обичлива дѣвойка.

ГРОЗДАНА.

Да ли е грѣшка да съмъ твърдъ благодарна отъ туй дѣто Г-нъ Бранко е рѣкалъ?

УЧИТЕЛКА.

Не! драга; ный трѣбва да ся стараемъ да угождаме секому, макаръ че бы было туй чрѣзъ нашыгѣ добродѣтелства, и нищо не е толко лошо, колкото да думаме: не мя е грыжа, че мя прѣзирать, но нека вече не говоримъ нищо за таково, защото вий сте ся поправила. Нека сега повторимъ исторіитѣ си.

МАРІЯ.

Пріятелко драга, моляъ ви най напредъ да ме разясните едниѣ думѣ, коѣто не разбирамъ. Що е туй езеро?